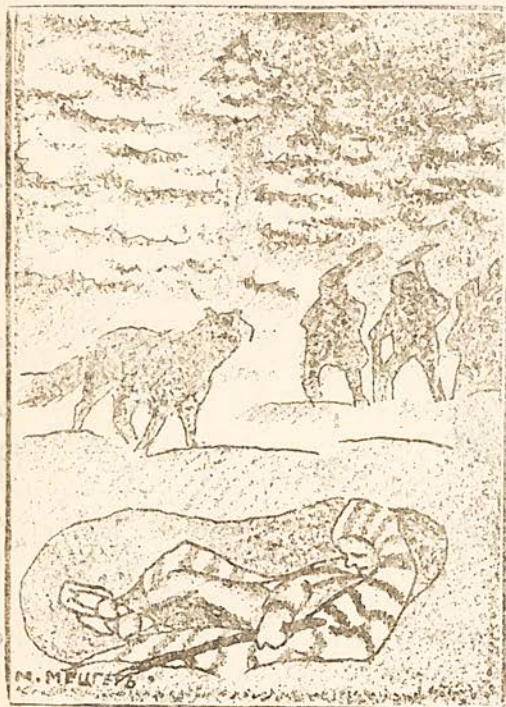

На другия день излѣзло цѣлото село. Търсили, търсили—и пакъ нищо не намѣрили.

Чакъ на третия день, съвсѣмъ по другъ пѣтъ, миналъ единъ ловець съ кучето си. Кучето подушило нѣщо край пѣтя и почнало да рови снѣга. Ловецьтъ поспрѣлъ коня и загледалъ да види, защо рови кучето му.

Кучето изкопало една дупка въ снѣга, а отъ тамъ излиза пара.

Слѣзълъ ловецьтъ отъ коня, започналъ и той да разравя снѣга и видѣлъ, че вжтрѣ има праздно мѣсто, като меча дупка. Единъ човѣкъ лежи въ нея, спи, а наоколо му снѣгътъ стопенъ. Ловецьтъ знаелъ за изчезването на Артея и се досѣтилъ, че това е той.

Покрилъ пакъ дупката съ снѣгъ, качилъ се на коня си и припналъ къмъ селото. Събрало се скоро цѣлото село. Доприпкали съ лопати, разровили снѣга и намѣрили Артея. Качили го на шейна, покрили го съ кожуси и го закарали у дома му. Тамъ изведнажъ го не внесли въ стаята, а го разтривали дълго врѣме съ снѣгъ.

Отъ студа и снѣга, Артей като че ли се свѣстилъ. Тогава го внесли въ стаята, ала той нищо не помнилъ.

Чакъ на другия день дошелъ на себе си и по-искалъ да яде.